

BEREDSKAPSPLAN

ADMINISTRATIV DEL

SALTEN IUA

DOK-ID: 1.4.2.	Utarbeidet av: Styret Salten IUA	Godkjent av: Årsmøtet Salten IUA	Revisjon: 3/2015	Dato: 30.01.2015	Side: 1 av 15
-------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------	---------------------	------------------

INNLEDNING

...Formålet med beredskapen mot akutt forurensning er å verne om liv, helse, naturmiljø og næringsinteresser til sjøs og på land...

Beredskapsplanen er et beslutningsstøtteverktøy for det Interkommunale Utvalget mot Akutt forurensning (IUA), og skal sikre at tiltak iverksettes når en forurensningssituasjon inntreffer. Vertskommunens operative beredskap kan settes i innsats og opptrer da som en del av IUAs beredskapsorganisasjon, også selv om ikke IUA formelt etablerer seg i den aktuelle situasjonen.

Alle som er nevnt i beredskapsplanen plikter å være godt kjent med innholdet i planverket. Planen skal, så langt det er mulig, gi den enkelte anvisning på hvordan han skal forholde seg når IUAs beredskapsorganisasjon aktiviseres. Den enkelte plikter å forberede seg best mulig på sin primærfunksjon.

IUAs beredskapsorganisasjon skal kunne gi den enkelte kommune, skadevolder og eventuelt Kystverket bistand ved akutte forurensningstilfeller.

Planen er ikke dekkende for alle typer tiltak. Dette har bl.a sammenheng med at hendelser som kan inntreffe er svært forskjellige. Det er derfor viktig at hele organisasjonen og den enkelte medarbeider har gode fagkunnskaper, er godt forberedt, tar initiativ, bruker sunn fornuft og sin kreativitet.

Beredskapsplanen er delt opp i to deler; En administrativ og en Operativ del.

Administrativ del

Den administrative delen av beredskapsplanen skal gi en helhetlig plan av den totale utøvende driften av Salten IUA både i og utenfor aksjoner mot akutt forurensning.

Operativ del

Den operative delen av beredskapsplanen er et beslutningsstøtteverktøy for Salten IUA, og skal sikre at tiltak iverksettes når en forurensningssituasjon inntreffer. Denne er trukket ut at den administrative delen for å kunne mer fungere som et "levende" planverk og gi rom for hyppigere oppdatering.

Ved uovernestemmelse mellom planverket og vedtektene så vektes disse i følgende rekkefølge:

1. Vedtekter Salten IUA
2. Beredskapsplan, Administrativ del
3. Beredskapsplan, Operativ del

INNHOILDSFORTEGNELSE

1. LOVGRUNNLAG.....	4
1.1. Forurensningsloven.....	4
1.2. Lov om brann- og eksplosjonsvern.....	4
1.3. Lov om havner og farvann m v.....	5
1.4. HMS.....	5
2. ANSVAR OG OPPGAVER	6
2.1. Beredskapsplikt.....	6
2.1.1. Ansvarlig forurensar	6
2.1.2. Kommunen.....	6
2.1.3. Staten.....	6
2.2. Varslingsplikt.....	6
2.3. Plikt til å iverksette tiltak	7
2.3.1. Ansvarlig forurensar – aksjonsnivå 1:	7
2.3.2. Kommunen – aksjonsnivå 2:.....	7
2.3.3. Staten ved Kystverket – aksjonsnivå 3:	7
2.4. Bistandsplikt.....	8
2.4.1. Ansvarlig forurensar	8
2.4.2. Kommunen og IUA.....	8
2.4.3. Staten ved Kystverket	8
3. FORURENSNINGSTRUSSELEN	9
3.1. Generelt.....	9
3.2. Forurensningstrusselen - Sjø.....	9
3.3. Forurensningstrusselen - Land	9
3.4. Deltakerkommunenenes ansvar	9
3.5. Scenariobaserte beredskapsanalyser	9
4. INFORMASJONSANSVAR	10
4.1. Generelt.....	10
4.2. Hovedprinsipp for kommunikasjon med media.....	10
4.3. Sjekklistar for mediahåndtering	10
5. OPPLÆRING/ØVELSER	11
5.1. Generelt.....	11
5.2. Kompetansekrav til beredskapspersonellet	11
5.2.1. Innsatsmannskapar	11
5.2.2. Skadestedsleder	11
5.2.3. Innsatsleder	11
6. HMS.....	12
6.1. Hensikten med internkontroll.....	12
6.2. Organisering.....	12
6.3. HMS Perm.....	12

7. UTSTYR	13
7.1. Generelt.....	13
7.2. IUA utstyr hovedlager.....	13
7.3. IUA utstyr deltakerkommuner	13
7.4. Ytterligere IUA utstyr	13
8. DIGITALE HJELPEMIDLER.....	14
8.1. Generelt.....	14
8.2. CIM - Krisestøtteverktøy	14
8.3. Sharepoint	14
8.4. Kystinfo – Kystverkets kartløsning.....	14
8.5. Definisjoner.....	14
9. VEDLEGG.....	15
Generelt	15
Vedlegg 1 - Beredskapsplan, Operativ Del.....	15
Vedlegg 2 - HMS permen "Oljevern"	15
Vedlegg 3 - Forurensningstrusselen, Scenariobaserte beredskapsanalyser	15

1. LOVGRUNNLAG

1.1. Forurensningsloven

Forurensningsloven regulerer statens, kommunenes og privates håndtering av akutt forurensning eller fare for slik forurensning. Lovens hovedregel i § 7 slår fast at det er forbudt å forurense med mindre det foreligger særlig hjemmel for det. Forbudet dekker alle aktive handlinger som kan føre til virkninger som faller inn under loven, men det gjelder også forurensning som oppstår ved passivitet og unnlatelser eller ved å inneha noe som kan føre til forurensning, siden loven også gjelder fare for forurensning.

- I § 38 defineres akutt forurensning som "Forurensning av betydning som inntreffer plutselig og som ikke tillates etter bestemmelse i eller i medhold av forurensningsloven."
- § 39 Beskriver den varslingsplikt alle, inkludert kommunene, har i forbindelse med akutt forurensning. "Varslingsplikten påhviler den ansvarlige. Også andre har plikt til å varsle". Nærmere bestemmelser om varslingsplikten er gitt.
- § 43 sier at "Kommuner skal sørge for nødvendig beredskap mot mindre tilfeller av akutt forurensning som kan inntreffe eller medføre skadevirkninger innen kommunen, og som ikke dekkes av privat beredskap etter §§ 40-42."
- § 44 gir forurensningsmyndigheten (Miljødirektoratet) rett til å stille krav til den kommunale beredskapen, få fremlagt beredskapsplan til godkjenning, samt å pålegge kommuner å samarbeide om beredskap (IUA).
- § 46 slår fast at kommunen har plikt til å aksjonere, selv om situasjonen ikke faller innenfor rammen for kommunal beredskap (§ 43).
- § 47 beskriver kommunenes plikter vedrørende bistand med personell og utstyr ved aksjoner, også utenfor eget område. § 47 gir videre kommunen myndighet til å pålegge private beredskapspliktige å bistå med utstyr og personell.

Med hjemmel i forurensningsloven er det også utstedt følgende forskrifter:

- "Forskrift for sammensetning og bruk av dispergeringsmidler for bekjempelse av oljesøl (Vedl F, Uvedl 4)"
- "Forskrift om varslingsplikt av akutt forurensning eller fare for akutt forurensning" "Forskrift om nedgravde oljetanker".

1.2. Lov om brann- og eksplosjonsvern

Det er i " Lov om vern mot brann, eksplosjon mv. av 14.juni 2002 nr 20", beskrevet brannvesenets rolle:

- § 11 fastslår at brannvesenet skal bistå ved andre akutte ulykkessituasjoner enn brann.
- § 15 regulerer avtaler om beredskapssamarbeid
- § 20 fastslår at brannsjefen skal ha skadestedsledelsen inntil oppgaven eventuelt overtas av annen ansvarlig leder. Dette gjelder når intet annet er avtalt, f.eks. i form av beredskapsplan mot akutt forurensning.

Med hjemmel i Lov om brann, eksplosjon mv. er det bla utstedt følgende forskrift med veiledning:

- "Forskrift om organisering og dimensjonering av brannvesen" som setter nærmere krav til beredskapen ved brann og andre ulykkessituasjoner.

1.3. Lov om havner og farvann m v

Lov om havner og farvann (havne- og farvannsloven) av 17. april 2009 hjemler regulering av skipstrafikken, samt presiserer kommunens ansvar for sikkerhet i kommunens sjøområder.

Det vises også til forskrift om maritime trafikksentraler.

1.4. HMS

Ivaretagelse av innsatspersonellens liv og helse i forbindelse med oljevernaksjoner er sentralt i enhver aksjon. Under beskrives lover og forskrifter som har særskilt relevans ved oljevernaksjoner.

Følgende lover omhandler krav til HMS i forbindelse med oljevernarbeid:

- Arbeidsmiljøloven av 17.06.2005 med endringer av 2010
- Sjømannsloven av 30.05.1975 med endringer av 2008
- Forurensningsloven av 13.3.1981 med endringer av 2009
- Skipssikkerhetsloven av 1.7.2007 med endringer av 2010

Følgende forskrifter som er relevante i forbindelse med arbeidet som utføres ved oljevernaksjoner. Listen er ikke uttømmende:

- Forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter, (Internkontrollforskriften av 06.12.1996) er sentral i arbeidet med HMS.
- Forskrift om arbeidsplasser og arbeidslokaler av 16.2.1995
- Forskrift om bruk av arbeidsutstyr av 26.6.1998
- Forskrift om bruk av personlig verneutstyr på arbeidsplassen av 24.5.1993
- Forskrift om helse og sikkerhet i eksplosjonsfarlige atmosfærer av 30.6.2003
- Forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier av 16.7.2002
- Forskrift for sammensetning og bruk av dispergeringsmidler for bekjempelse av oljesøl (inngår i Forurensningsforskriften av 1.6.2004)
- Forskrift om arbeidsmiljø, sikkerhet og helse for arbeidstakere på skip av 1.1.2005
- Forskrift om vern av arbeidstakere på skip mot eksponering for kjemikalier av 1.1.2005.
- Forskrift om oppbygging og bruk av stoffkartotek for helsefarlige stoffer i virksomheter av 14.4.2000
- Forskrift om tiltak for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker virksomheter der farlige kjemikalier forekommer av 17.6.2005
- Forskrift om vern mot støy på arbeidsplassen av 26.4.2006
- Forskrift om havnearbeid av 10.11.1994
- Forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH) av 30.5.2008
- Forskrift om utstyr og sikkerhetssystem til bruk i eksplosjonsfarlig området av 09.12.1996
- Forskrift om helse og sikkerhet i eksplosjonsfarlige atmosfærer av 30.6.2003
- Forskrift om høytrykksspyling m.m. av 13.2.1992
- Forskrift om bruk av fartøy i oljevern av 8.2.2011

2. ANSVAR OG OPPGAVER

2.1. Beredskapsplikt

2.1.1. Ansvarlig forurensner

Det er et grunnleggende prinsipp i forurensningsloven at den som driver virksomhet som kan medføre akutt forurensning skal sørge for en nødvendig beredskap mot mulig forurensning forårsaket av egen virksomhet, jf. §§ 40- 42.

2.1.2. Kommunen

Kommunene skal sørge for nødvendig beredskap mot mindre tilfeller av akutt forurensning som forårsakes av normal virksomhet innen kommunen. Kommunens aksjonsplikt omfatter alle utslipp i kommunen, uansett omfang, som ikke håndteres av ansvarlig forurensner jf. forurensningsloven § 43. Kommunen har også plikt til å bistå staten, dersom staten iverksetter en statlig aksjon, jf. forurensningsloven § 47.

Samarbeidet mellom Salten IUA's deltakerkommuner bidrar til å styrke den lokale og regionale beredskapsevnen på en økonomisk og administrativ mer effektiv måte.

2.1.3. Staten

Kystverket skal sørge for beredskap mot større tilfeller av akutt forurensning som ikke er dekket av kommunal eller privat beredskap etter forurensningsloven §§ 40-44. Kystverket har som følge av dette ansvaret for drift og utvikling av statens beredskap mot akutt forurensning, herunder statens aksjonsorganisasjon.

Kystverket har ansvar for at privat, kommunal og statlig beredskap samordnes i et nasjonalt beredskapssystem. Kystverkets beredskapsplan beskriver beredskaps-organisasjonen og hvordan samordningen med den kommunal og private beredskapen skal gjennomføres.

2.2. Varslingsplikt

Både ansvarlig forurensner og kommunen har varslingsplikt i henhold til forskrift om varslingsplikt av akutt forurensning eller fare for akutt forurensning av 9. juli 1992 nr 1269 (varslingsforskriften).

Varslingsinstansene fremgår av forskriftens § 4:

- **Brannvesen** skal varsles om akutt forurensning eller fare for akutt forurensning fra landbasert virksomhet.
- **Hovedredningssentralen (HRS)** eller nærmeste kystradio skal varsles ved akutt forurensning eller fare for akutt forurensning fra fartøy.
- **Hovedredningssentralen (HRS)** og **Petroleumstilsynet (Ptil)** skal varsles ved akutt forurensning eller fare for akutt forurensning fra virksomhet på kontinentalsokkelen.

Når brannvesenet/110-sentralen har mottatt varsel skal det varsles lokalt slik at nødvendig innsats for å bekjempe forurensningen kan iverksettes. Politiet og Kystverket skal i tillegg alltid varsles.

2.3. Plikt til å iverksette tiltak

2.3.1. Ansvarlig forurensner – aksjonsnivå 1:

Ansvarlige forurensner har plikt til å sette i verk tiltak ved akutt forurensning eller fare for slik forurensning. Dette fremgår av forurensningsloven § 46 første ledd. Tiltakene skal hindre at forurensning inntreffer eller stanse, fjerne eller begrense skader og ulemper som følger av forurensningen.

Plikten til å sette i verk tiltak gjelder også utover den plikten ansvarlig forurensner har til å sørge for nødvendig beredskap for egen virksomhet. Aksjonsplikten vedvarer selv om kommunen eller staten overtar aksjonen.

Plikten til å sette i verk tiltak gjelder bare for tiltak som står i rimelig forhold til skader og ulemper som skal unngås.

2.3.2. Kommunen – aksjonsnivå 2:

Dersom ansvarlig forurensner er ukjent, ikke iverksetter tiltak, eller ikke iverksetter tilstrekkelige tiltak, har kommunen plikt til å aksjonere. Kommunen har i utgangspunktet plikt til å sette i verk tiltak mot alle hendelser innen kommunen som det er urimelig å kreve at ansvarlig forurensner selv håndterer. Dette gjelder også akutt forurensning som inntreffer utenfor kommunen, men som medfører skadevirkninger innen kommunen.

Plikten til å sette i verk tiltak gjelder bare for tiltak som står i rimelig forhold til skader og ulemper som skal unngås.

Ved mindre hendelser kan kommunen sette i verk tiltak på egen hånd, men kan også benytte seg av Salten IUA for å ivareta kommunens beredskap og plikten til å sette i verk tiltak etter forurensningsloven.

Kommunen vil aldri kunne delegere seg bort fra det økonomiske ansvaret som følger av de tiltakene som Salten IUA iverksetter på vegne av kommunen. Derfor har kommunen et selvstendig ansvar for å dokumentere at de iverksatte tiltakene er nødvendige. Dette er en forutsetning for at utlegg skal kunne refunderes av forurensner, eller at Kystverket skal kunne yte vederlag ved statlige aksjoner. Kommunens aksjonsplikt fremgår av forurensningsloven § 46 andre ledd.

Kommunen – aksjonsnivå 2 a):

Kommunen kan sette i verk tiltak på egen hånd. Kommunens myndighet etter forurensningsloven utøves av kommunestyret. Dette fremgår av kommuneloven § 6.

Ved statlige aksjoner er det naturlig å se for seg at kommunen aksjoner ved hjelp av Salten IUA.

Kommunen ved IUA – aksjonsnivå 2 b):

Salten IUA tar ansvaret for deltakerkommunenes plikt til å sette i verk tiltak etter forurensningsloven.

Det presiseres at det er deltakerkommunen(e) som har det økonomiske ansvaret og den økonomiske risikoen for de disponeringene som foretas i kommunene, uavhengig av om kommunen setter i verk tiltak på egen hånd eller ved hjelp av Salten IUA.

2.3.3. Staten ved Kystverket – aksjonsnivå 3:

Ved større tilfeller av akutt forurensning eller fare for akutt forurensning kan Kystverket helt eller delvis overta ledelsen av arbeidet med å bekjempe ulykken, jf. forurensningsloven § 46 tredje ledd. Dette vil være i tilfeller der private eller kommunale tiltak ikke er tilstrekkelige.

2.4. Bistandsplikt

2.4.1. Ansvarlig forurensner

Ved kommunale og statlige aksjoner mot akutt forurensning eller fare for akutt forurensning kan forurensningsmyndigheten pålegge virksomheter som har beredskapsplikt etter forurensningsloven § 40 å stille til rådighet utstyr og personell som inngår i virksomhetens beredskap etter forurensningsloven §§ 40 til 42. Dette gjelder også ansvarlig forurensner. I slike tilfeller kan imidlertid den som ikke selv er ansvarlig for forurensningen, kreve vederlag etter forvaltningsloven § 65 for de tap han har hatt ved ikke å kunne beskytte egen eiendom.

Dette fremgår av forurensningsloven § 47.

2.4.2. Kommunen og IUA

Ved aksjoner som ledes av Kystverket kan kommunen pålegges å bistå med utstyr og personell som inngår i den kommunale beredskapen etter forurensningsloven §§ 43 og 44.

Dette fremgår av forurensningsloven § 47 andre ledd.

Dersom Salten IUA skal håndtere en kommunal aksjon, delegeres nødvendige fullmakter slik Salten IUA kan ta ansvaret for kommunens bistandsplikt etter forurensningsloven.

2.4.3. Staten ved Kystverket

Ved kommunale aksjoner vil staten yte nødvendig bistand i medhold av forurensningsloven § 46 andre ledd. Bistand kan være i form av rådgivning og at statlige beredskapsressurser stilles til rådighet.

3. FORURENSNINGSTRUSSELEN

3.1. Generelt

En vurdering av forurensningstrusselen ved olje- eller kjemikalieutslipp må baseres på kjennskap til de typer forurensende stoffer som produseres eller benyttes ved forskjellige bedrifter i Regionen, samt transporter av slike stoffer i eller gjennom Regionen.

Forurensende stoffer ved de enkelte bedrifter er registrert i samsvar med Håndboken "Risikokartlegging i kommunene".

Vurdering og konklusjon av forurensningstrusselen skal finnes i den enkelte deltakerkommunen.

3.2. Forurensningstrusselen - Sjø

Forurensning kan forekomme fra følgende kilder:

- Skipstrafikk (utslipp, kollisjon, grunnstøtning)
- Tankanlegg ved sjøen
- Bedrifter ved sjøen
- Marinaer
- Skipsvrak
- Elver som forurenses av fjernere kilder på land

3.3. Forurensningstrusselen - Land

Forurensning kan forekomme fra følgende kilder:

- Tankanlegg
- Bedrifter
- Jernbanetransporter
- Landevegstransporter.

3.4. Deltakerkommunenes ansvar

Deltakerkommunene skal sørge for å til enhver tid ha en oppdatert vurdering av forurensningstrusselen i sin kommune. En slik vurdering av forurensningstrusselen skal kunne legges frem for Salten IUA ved behov. Vurderingen bør sendes digitalt til Salten IUA hver gang en ny revidering foretas.

3.5. Scenariobaserte beredskapsanalyser

For at beredskapen skal innrettes mot den aktuelle risiko i regionen, skal det gjennomføres en analyse av forurensningstrusselen som beskriver både sannsynlighet for og konsekvenser av relevante forurensningsuhell.

Det er vanlig å uttrykke forurensningstrusselen i form av typiske uhellsscenarier som på en enkel måte gir et bilde av trusselen. Scenariene begrunnes og det gis en kort beskrivelse av hvilken type tiltak (innsatsplan) som kreves for å ivareta de enkelte scenarier.

Hovedhensikten med beredskapsanalysen/scenariene er å danne grunnlag for og dimensjonere beredskapen, det vil si beslutte beredskapens organisering, krav til responstid, varsling, nødvendig bemanning (både antall og nødvendig kompetanse) og utstyr (type og mengde). I scenariene skal det også beskrives hvilke naturressurser som anses som mest sårbare og som kan skades ved det aktuelle scenariet.

Disse beredskapsanalysene/scenariene finner dere i vedlegg 3.

4. INFORMASJONSANSVAR

4.1. Generelt

Det skal være en tydelig fordeling av informasjonsansvar mellom kommuner, Staten, IUA og Politi under kriser/aksjoner der forurensingsloven trer i kraft.

4.2. Hovedprinsipp for kommunikasjon med media

Følgende funksjoner skal primært uttale seg til pressen:

- Aksjonsleder av Salten IUA
- Operativ leder av Salten IUA
- Informasjons- og kommunikasjonsansvarlig og eventuelt medarbeidere i informasjonsavdelingen.

Dersom det er besluttet å være en statlig aksjon er prinsippet for kommunikasjon til media følgende:

- Statens aksjonsledelse uttaler seg om omfanget av ulykken/hendelsen.
- Politiet uttaler seg om årsak og etterforskning.
- Ansatte ved servicesentrene i kommunene tar seg av publikumsinformasjon basert på informasjon fra Kystverket og IUA.

Andre fag/ressurspersoner kan eventuelt uttale seg innenfor sitt ansvarsområde, basert på fakta.

4.3. Sjekkliste for mediahåndtering

Ytterligere informasjon om Salten IUA's informasjon og mediahåndtering finner du i Beredskapsplanens operative del.

5. OPPLÆRING/ØVELSER

5.1. Generelt

Beredskapen i regionen skal øves minimum en gang pr år. Øvelsen legges opp slik at både tema og omfang for øvelsen varierer fra år til år. Det bør lages en øvelsesplan for regionen for minimum to år av gangen og denne bør rullere årlig. Hver øvelse skal evalueres og erfaringene benyttes i den videre beredskapsutviklingen. En kortfattet rapport fra øvelsen fremlegges for styret og årsmøtet. Det skal i rapporten legges spesielt vekt på de erfaringer som er vunnet og hvorledes disse vil bli ivarettatt i det videre beredskapsarbeidet.

Personell som er tilknyttet IUAets og kommunenes beredskapsorganisasjon, skal gis nødvendig opplæring for å fylle sin funksjon i beredskapen. Denne kompetansen skal vedlikeholdes og oppdateres, f.eks. ved oppfriskningskurs eller øvelser. Nøkkelpersonell på ulike nivåer i organisasjonen skal gis den nødvendige formelle og praktiske kompetanse ved kurs/opplæring spesielt innrettet for dette formål. Styret er ansvarlig for at det utarbeides opplæringsplaner og at slik opplæring tilbys personellet.

I alle kursene må det gis opplæring som sikrer mannskapenes helse og sikkerhet under innsatser. I tillegg kommer spesialkurs som kan være aktuelle, eksempelvis innen samband, miljøkunnskap, kjemikaliedykking osv.

Det bør på bakgrunn av slike generelle krav til kompetanse, lages individuelle opplæringsplaner for beredskapsorganisasjonen. Personell vil da læres opp på en systematisk måte over flere år, og det er mulig å måle den kompetanseheving som finner sted.

5.2. Kompetansekrav til beredskapspersonellet

5.2.1. Innsatsmannskaper

- Teoretisk/praktisk grunnutdanning i oljevern, minimum 3 dager
- Teoretisk/praktisk grunnutdanning i kjemikalievern, minimum 2 dager
- Erfaring fra minimum 2 innsatser/praktiske øvelser

5.2.2. Skadestedsleder

- Kompetansekrav som for innsatsmannskaper og i tillegg:
- Skadestedsleder kurs sjø- eller landforurensning, minimum 4 dager
- Erfaring fra ytterligere minst 2 innsatser/øvelser

5.2.3. Innsatsleder

- Kompetansekrav som for skadestedsleder og i tillegg:
- Taktisk spill og samtrening med andre organisasjoner, minimum 3 dager.
- Dokumentert ledererfaring
- Erfaring fra ytterligere 2 innsatser/øvelser

6. HMS

6.1. Hensikten med internkontroll

Internkontrollen skal tilpasses art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse i det omfang som er nødvendig for å etterleve krav i eller i medhold av helse-, miljø- og sikkerhetslovgivningen, jfr. § 5 i Internkontrollforskriften.

Vår viktigste målsetning er å gjennomføre all vår virksomhet på en sikker og forsvarlig måte uten skade på personell, ytterligere skade på miljø eller materielle verdier. Helse, miljø og sikkerhetsarbeid er en systematisk arbeidsmetode i en kontinuerlig prosess.

6.2. Organisering

Aksjonsstyret har ansvar for HMS under en aksjon. Den organisasjonen som er ansvarlig for aksjonen har overordnet ansvar for HMS, og er ansvarlig for å iverksette nødvendige HMS-rutiner for å ivareta arbeidet på en forsvarlig måte.

Salten IUA skal bruke Kystverkets "HMS Perm" under sine aksjoner og med sine komplette deler og vedlegg adopteres som Salten IUA's HMS system.

6.3. HMS Perm

Kystverket har sammen med NOFO utarbeidet HMS permen "Oljevern", hvor målet er å ha felles krav og retningslinjer til helse, miljø og sikkerhet ved aksjoner og øvelser mot akutt forurensning. Salten IUA benytter seg av denne permen og adopterer den inn i sitt HMS system.

HMS -permen er delt opp i 3 hoveddeler:

- Del 1 - HMS organisering, regler og krav
- Del 2 - HMS veiledning
- Del 3 - HMS håndbok
- Vedlegg

7. UTSTYR

7.1. Generelt

Salten IUA har et sentralisert hovedlager i vertskommunen med utstyr som først og fremst er beregnet på strandsoneberedskap, kystnær beredskap og enkel assistanse for utslipp på land.

Salten IUA har også til enhver tid behov for en desentralisert depotstruktur. Kommunene skal derfor sørge for å ha nødvendig utstyr for å kunne aksjonere mot mindre tilfeller av akutt forurensning som forårsakes av normal virksomhet innen kommunen.

Ved større aksjoner skal Salten IUA kunne hente ut utstyr fra de desentraliserte depotene hos deltakerkommunene og flytte dette ut til området med den akutte forurensningen. For å være sikker på at utstyrmengden på de enkelte lager er forutsigbar, skal alle lagrene ha et gitt minimum av utstyr. Utsyret skal være lett tilgjengelig og kunne hentes på kort varsel. Utstyret skal følges opp kontinuerlig slik at det er i god nok stand til å brukes i en aksjon.

7.2. IUA utstyr hovedlager

IUA hovedlager skal minimum ha følgende utstyr på lager:

- 1 stk. Krokcontainer med strandrenseutstyr for 25 personer
- 1 stk. Krokcontainer for utkjøring av lenser
- 1 stk. Krokcontainer for utkjøring av skimmer og tyngre maskiner
- 1 stk. Henger med plastbåt "Nordic Seahunter" med 25 hk utenbordsmotor
- 1 stk. Henger med Boombag med 150 meter oljelenser med et fribord på 350 mm
- 2 stk. skimmere/oljeopptakere for opptak av olje fra havn, elv, bekk og tanker.
- 1 stk. strømaggregat 3-fase med minimum kontinuerlig effekt på 14 kWh
- 1 stk. strømaggregat 1-fase med minimum kontinuerlig effekt på 1,6 kWh
- 300 meter oljelenser med faste flytelegemer og med et fribord på minimum 350 mm
- 300 meter absorberende lenser med skjørt og hurtigkupper for sammenkobling av flere lenser
- 60 stk. 80 Liter sekker med torvabsorbent
- 4 Beredskapskofferter, en for hver av rollene i ELS systemet
- 4 stk. Nødnett terminaler
- 5 stk. VHF radioer

7.3. IUA utstyr deltakerkommuner

Alle deltakerkommunene skal minimum ha følgende utstyr på egnet lager:

- 100 meter oljelenser med faste flytelegemer og med et fribord på minimum 350 mm
- 100 meter absorberende lenser med skjørt og hurtigkupper for sammenkobling av flere lenser
- 10 stk. 80 liter sekker med torvabsorbent

7.4. Ytterligere IUA utstyr

En spesifisert oversikt over alt av utstyr som Salten IUA har tilgang til, finnes i Salten IUA sitt digitale dokumentdelingssystem "Sharepoint".

8. DIGITALE HJELPEMIDLER

8.1. Generelt

Salten IUA forholder seg til flere deltakerkommuner som på hver sin kant har naturlig utskiftning av sine ansatte og hvem som innehar hvilke roller. Informasjon om relevant riskobilde og tilgjengelig ressurser vil også være i stadig endring.

Salten IUA har derfor valgt å bruke digitale hjelpemidler for å ha best mulig oversikt over roller, kontaktinformasjon, ressurser og risikobilde.

8.2. CIM - Krisestøtteverktøy

CIM er et webbasert verktøy for helhetlig krisehåndtering som ivaretar organisasjonens behov på alle nivåer og gir et samlet bilde av situasjonen. Funksjonaliteten omfatter alle deler av hendelses- og krisehåndteringen:

- Risiko- og sårbarhetsvurdering
- Beredskapsplanlegging
- Kvalitetssikring og avvikshåndtering • Opplæring og trening
- Krisehåndtering
- Mediehåndtering
- Evaluering og oppfølging

8.3. Sharepoint

SharePoint er en web-basert plattform for profesjonell samhandling, som hjelper til med å organisere informasjon, personer og prosjekter, enten du jobber i en gruppe eller alene.

Salten IUA bruker det i hovedsak for å samle alle dokumenter og lister.

Dette fordi Sharepoint er spesielt egnet til å holde versjonskontroll på dokumentene samt og lage lister over blant annet utstyr og personell.

8.4. Kystinfo – Kystverkets kartløsning

I Kystinfo finner vi Kystverkets egne kartdata, men også kartdata og annen geografisk relatert informasjon fra en stor mengde andre dataeiere. De aller fleste hentes direkte fra kildedatabase og som bruker sikres man derfor tilgang til de siste oppdaterte dataene.

Ulike typer sjøkart, landkart, satellitt- og flyfoto, farleder, naturvernområder, ankringsområder, beredskapstema er eksempler på data man kan finne i Kystinfo.

8.5. Definisjoner

På www.afterm.no finner vi en database som blir løpende supplert med nye faguttrykk og definisjoner. Om nødvendig blir eksisterende begrepsdefinisjoner revidert.

9. VEDLEGG

Generelt

Vedleggene til Beredskapsplanens Administrative del er ment å være utfyllende til planen. De skal gjennomgå en hyppigere oppdatering og revidering enn planen selv.

Vedleggene skal i hovedsak inneholde ytterligere informasjon til planen, men selve regelverket for Salten IUA er listet i selve planen.

Unntaket for dette er den Operative delen av Beredskapsplanen som vil inneholde elementer som skal følges under en aksjon.

Vedlegg 1 - Beredskapsplan, Operativ Del

Vedlegg 2 - HMS permen "Oljevern"

Vedlegg 3 - Forurensningstrusselen, Scenariobaserte beredskapsanalyser